

SUSCRIPCIO
BARCELONA, UNA PESSETA AL MES
ESPAÑA, 450 PTES. AL TRIMESTRE
ESTRANGER, 900 PTES. TRIMESTRE

ANY XI. NUM. 3,526

EL: POBLE: CATALA

BARCELONA, DIJOUS 12 DE NOVEMBRE DE 1914

UN NÚMERO, 5 CÉNTIMS

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I IMPRENTA
CARRER DE L'EST, NÚMERO 1321
TELEFON
REDACCIÓ I IMPRENTA, 2.231

LA GUERRA EUROPEA

Al Nord de França continua la batalla violentment

DESFETA NAVAL TURCO-ALEMANYA

El "Emden," i el "Koenisberg," i tres transports turcs a fons

DUEL D'ARTILLERIA RUSSO-ALEMANYA A KENPRIKENF

SÍNTOMES DE DECADENCIA

BIZANCI

La tragedia sancionada que flagella el món també ens abueix i ens castiga. El soviat del nostre caràcter esmorza i ens fa sentir i sentiu els presentats uns fatals síntomes de decadència. Els esdeveniments d'aquestes setmanes infiltrin la tristesa en l'ànim més ben trempada. No hi ha optimisme que resisteixi aquesta depressió de caràcter que ens envolta. Varen reputar-lo de bardia, però temem que siga relaxament.

Barcelona, va resultant una improvvisació dolorosa. Tot va fallent, i els qui posarem les nostres dolces esperances en el seu avvenir magnífic, comencen a sentir que trobem les nostres conviccions. Estarà tot perdut a Dinamarca? Aon són els vins torils, els ciutadans senyors, en aquests moments d'angoixa? Quina veu sorana! quin gest de noldesa! quin esguard d'esperança segureu en aquest moment de crisi social! Durant aquests dies hem presenciat un trist espectacle. La Catalunya abandonada de tot amor com si fos una res nullus, una cosa sense amo, una viuda, endolcida que demana almojada en el desert d'una societat egoista.

Que devia passar de més depriment a Bizcaya, en vigili de la seva derrota? Hi han sintomes mortals: que ens enfadoren el cor com si's carreguis de glaç de la desil·lusion; ens hi destressa una fredor de mort.

Barcelona, altra vegada, com totes les grans ciutats del món, i polser més que altres acròpolis populoses — una terrible crisi econòmica. Obrers sense treball, paralització de moltes industries, inanici del comerç, retrairament a surda del diner, ràpid financer, encarantament progressiu de les subsistències, tot un ràpid caos d'angústies. Però hi havia pau; i aquesta pau afreia a molts a gentils i pobres foragats dels seus països en guerra. Aquesta vida artificiial, era per Barcelona un migral recurs, però una positiva ajuda econòmica.

Doncs n'hi ha hagut prou que la passa del tifus, aquells tardor, s'exacerbi, perque sorgis de Barcelona i per Barcelonins, ja més furianta campanya de desordens que s'hagi fet mai de la nostra ciutat. Ni en l'època del terrorisme, ni s'escrigueren diatribes tant furioses en la premsa conservadora i independent com així. Mai, mai! Es que la epidèmia podia afavorir el joc polític de cert elements desarmats del tot de la opinió pública i es va creure que era oportú el moment de fer una política del tifus, a manca de més nobles fidades i més honorables finalitats.

Aquesta violent campanya del descrift, l'ha fet la classes directoras que una vegada més s'han declarat insolents i perniciosos per a la pau, progrés i riquesa de Barcelona. Les autoritats ho han declarat sense enfrontiments, el propi governador, que té l'obligació de sa vocal associació.

Llegat d'un obrer mort a la batalla d'Arras

La Diputació

Reunions

Ahir se reuniren les Comissions de Foment i Instrucció pùblics i Belles Arts despatxant alguns assumptes del seu departament.

També va reunir-se la Comissió Provincial.

La Mancomunitat

Ahir tard se reunió el Consell Permanent de la Mancomunitat Catalana. Ahi se facilitarà a la premsa la nota oficials dels assumptes tractats.

President:

El senyor Prat de la Riba tampoc assistí ahir a son despàs per continuar indisposat.

Casa de Caritat:

Han sigut donats d'alta 10 malalts, no havent-se registrat cap nou cas de tifus. Han mort dos dels atacats. En general, els malalts continuen millorant notablement.

ECOS

EL TEMPS

Un dia d'ègloga. El sol ha fet son camí del fons del mar al fons de la muntanya, serà patriarcal i magnífic, com una flor pomposament estretada.

Al passeig passejaven veïns i corriren infants cantant, rient.

A l'horra del crepuscle tots els que anaven el sol s'atreixaven el coll de l'abric.

Els cel era com un tapís fantàstic i immortal, brodat de llurs de plata.

NAVIGACIÓ PER TERRA

La navegació per mar és quasi tant antiga com el món. No va ésser el primer mestre d'auxa.

La navegació pels aires, no és cosa que diguem, de quatre dies, però pot considerar-se moderna.

La navegació per terra, aquesta si que es pot dir qu'es el darrer cri de la navegació.

Els alemanys fan navegar els seus submarins pel terrer belga amb l'intenció d'atravessar-los i llençar-los a l'agua davant la costa anglesa.

Els submarins alemanys ara deuen ésser guats per xofers.

ONA ANIMETA

El kronprinz, amb el seu Estat major, s'atura en un petit vilatge a les vores del Mosa.

Truca a casa del batlle, qu'es a la guerra servint de lloc-ment en una llar de campanya.

Surt a obrir a l'hoste imperial una noia de vuit anys, filla del batlle absent. El kronprinz li pregunta:

—Escola, menuda: aon es el teu pare?

—Es soldat i es a Verdun.

L'heret del Kaiser destila, llavors en el petit cor d'aquell infant, el fel d'aques les paraules.

En aquest cas, tots els soldats de Verdun han sigut morts i el teu pare també.

Els ulls d'aquell angel de Deu van omplir de llàgrimes.

Saludant-lo cordialment, senyor Batlle, fins ensenya la gran satisfacció de dir-li que'm sento joós de comanar els braus catalans dels Pirineus-Orientals, per foragiar l'any de la Patria l'avensor i conservar les nostres llibertats.

Així laudien els Catalans de França.

Els catalans d'Espanya, a Barcelona, quan tenen un malull a casa del tifus són capaces d'organitzar una manifestació pública i no deixar, a la ciutat, pedra sobre pedra.

L'heroisme és la més gran, però la més difícil herència.

IDEARI

NA nota emocionant de la guerra present, revenja de la del 70: Eugenia Maria de Montijo, i de Guadalupe, l'antiga emperadriu dels francesos, exiliada des de tants anys a Anglaterra, ha convertit en hospital de sang el seu castell de Farborough.

Poques vides són tant interessants com la d'aquesta espanyola il·lustre. Nasuda a Granada, bila després, filla de nobles, quan va començar a besar la seva joventut pels salons de Madrid. En Valero confessa en una de les cartes de la seva correspondència que aquella joventut era destinada a regir els més altos destins.

La navegació pels aires, no és cosa que diguem, de quatre dies, però pot considerar-se moderna.

La navegació per terra, aquesta si que es pot dir qu'es el darrer cri de la navegació.

Els alemanys fan navegar els seus submarins pel terrer belga amb l'intenció d'atravessar-los i llençar-los a l'agua davant la costa anglesa.

Els submarins alemanys ara deuen ésser guats per xofers.

ONA ANIMETA

El kronprinz, amb el seu Estat major, s'atura en un petit vilatge a les vores del Mosa.

Truca a casa del batlle, qu'es a la guerra servint de lloc-ment en una llar de campanya.

Surt a obrir a l'hoste imperial una noia de vuit anys, filla del batlle absent. El kronprinz li pregunta:

—Escola, menuda: aon es el teu pare?

—Es soldat i es a Verdun.

L'heret del Kaiser destila, llavors en el petit cor d'aquell infant, el fel d'aques les paraules.

En aquest cas, tots els soldats de Verdun han sigut morts i el teu pare també.

Els ulls d'aquell angel de Deu van omplir de llàgrimes.

Saludant-lo cordialment, senyor Batlle, fins ensenya la gran satisfacció de dir-li que'm sento joós de comanar els braus catalans dels Pirineus-Orientals, per foragiar l'any de la Patria l'avensor i conservar les nostres llibertats.

Així laudien els Catalans de França.

Els catalans d'Espanya, a Barcelona, quan tenen un malull a casa del tifus són capaces d'organitzar una manifestació pública i no deixar, a la ciutat, pedra sobre pedra.

L'heroisme és la més gran, però la més difícil herència.

DE LA GUERRA

Informació

De Barcelona

Reobertura del Casino Mercantil

El Casino Mercantil ha publicat el seu següent anuncie, i ens prega ferm públic que, a tenor del malaj, se serveixin considerar-se invitades totes les persones que habitualment solen concórrer a les reunions de la Casa Llotja del Mar, sens perjudici de les invitacions que's distribueixin amb igual objecte a les Entitats Mercantils.

La necessitat de satisfacer a prenent les atencions determina la formació de un grup de persones que desde el mes de setembre pròxim passat vienen realitzando, frenet, al edifici de la Lonja, primer, y en el immediat càfe del Comercio, després, operacions de valors en efectiu, a cuyos sitius han concurredit lliurement un considerable número de señores Banqueros, Comerciantes y corredores, para realizar las transacciones que antes efectuaban en el Salón de Contrataciones del citado edifici de la Casa Llonja del Mar. Carralguer ha permitido su esfera de acció a los efectos de dicho cierre, creyendo por este medio favorecer los intereses generales de la plaza de Barcelona en la tremenda crisis que está atravesando el mundo.

Empiero, no cabe cerrar los ojos a la evidència y dejar de reconèixer que el hecho trilerd de contratar valors conjuntament con giro y otras transaccions mercantiles es públic y se arraigó de dia en dia, obligando a los señores socios de este Casino a personar-se en el seu poco hospitalario o confortable escogido per la necessitat.

En su virtud estima la Junta Directiva que ha llegado el caso de permetir a los señores socios que se acojan al domicilio social para realizar sus transacciones de valors en efectiu, a cuyo efecto, desde el dia 11 de actual se celebraran reunions de 15 a 16 folios los dies laborables, hasta que por la autoridad competente se autorice la reapertura del local tradicionalmente destinado a la contratacion pública.

Al propio tiempo, la Junta Directiva, no dudando del beneficio de los señores asociados, se ha complacido en invitar, en nombre de esta Sociedad, a los señores Banqueros, Comerciantes y Corredores y a cuanllas persas mas han ganan a bien designar como al egidas, para que assistan a las expresadas reunions, poniendo a su disposicion determinados locales del Caso y todos los servicios del mismo en iguals condiciones que rigen para los señores socios, quienes estinarán sin duda honrosa para el Casino Mercantil la concurrencia de las honorables señades y personas indicadas, y se esforzaran en dispensarles la más amable hospitalidad.

Barcelona, 9 de novembre 1914.—P. A. de la J. D.—El vocal Secretario. R. Torres.

La qüestió dels paquets postals

Segons carta dirigida pel senyor Director general de Correus i Telègrafs al senyor President de la Cambra de Comerç i Navegació d'aquesta ciutat, la qüestió dels paquets postals destinats a Anglaterra o procedents de d'allí, està ja resolerta. S'han donat les ordres oportunes a les companyies de ferrocarrils per a quell posició en coneixement del públic.

Avis als navegnants

Tot vaixell mercant que s'aproximi a qualsevol port de les Illes Britàniques, poden abstenir-se de fer tota classe de senyals particulars, tant de dia com de nit, pels que no lo contrari sexosarà a ésser canonejat.

Del port

Per a Bilbao i escales amb passatge i càrrega general sortirà a darrera hora d'aquesta nit el vaixell «Cabo Peñas».

CANÇONER

CORRANDA

Si vols el meu cor, fadrina,
tens d'anar al fons del mar;
no soc petxina de platja
que s'agafa al passejar.

La Política

Els libres

Ayer dijous, inaugurarà el Circlo de Usos i Costumbres de nova època autonòmica del districte se'n un cicle de conferències s'aran de controverse entre's socis. I començaran a les deu del vespre.

Per a la primera setmana de Desembre s'aparcarà el «Monat», dirigit per don Noel Llorens Bertrand, que defensarà la política liberal democràtica autonòmista,

Anants i vindents

En l'expres han arribat de Madrid els diputats senyors Bertrand i Serra, Venosa i Zulueta.

En el capítol del matí ha sortit cap a Madrid el marquès de Santmanea.

El diputat provincial senyor Bartrina, el diputat senyor Turull i el marquès d'Arenys han sortit cap a Madrid.

EL: POBLE: CATALA

serà el diari que servirà millor els ideals de la Democracia Nacionalista Republicana de Catalunya

La reforma s'efectuarà sense modificar els preus de suscripció i venda

EL: POBLE: CATALA

voldrà, com sempre, 5 céntims cada número a tot Catalunya

De la guerra

D'Espanya

Disposicions estrangeres

S'aprova Tancat. — Els preguntes. — El senyor JUNYOL explica una intervenció sobre els sucessos de Barcelona.

Diu que va a llegir al Govern per el que prengut més tard per a evitar successos amb els ocorreguts ahir.

Elogia al governador de Barcelona per haver prohibit la manifestació.

El senyor LERROUX intervé. Fa història de l'assumpte dividint-lo en dues parts, pels quals una cosa és l'experiment dels angles i altre l'expedient d'arbitris extraordinaris.

Afirmà que lo que no firmà el senyor Sánchez Anido fou l'expedient d'arbitris extraordinaris, però diu que això no perjudica a ningú.

Lo que m'interessa diu és que s'escrivà tot això i que ademés se resguardi l'expedient en qualsevol senyal que sigui advertit que en sembla que no resoldre'dria ser una covardia en el qual incurrin també els que no tinguen valor per a fer les denuncies que creiguen procedents.

Jo no vui que això quedi en situació d'indeterminació, perquè no vui que recaguï la més petita calamitat en sobre els meus amics ni sobre meu.

El senyor ALBA insisteix en que el expedient no està autoritzat pel governador i, per lo tant, el Govern no pot autoritzar-lo. (Veus: Molt bé, entre els liberalis.)

El ministre de la GOVERNACIÓ: Lo únic que el Govern sabé és que en l'expedient apareix la firma amb estampila del senyor Sánchez Anido, i que aquest declara que no l'havia posat ell.

Això no correspon al Govern en el Parlament, sinó als Tribunals de Justícia. Lo que pot fer el Govern és exceptiar el cas del tribunal.

Enten que aquest incident deuria tractar-se com prèça separada del delict que sostinen.

El senyor VILLANUEVA: Die les paraules del ministre se deduïx que la accusació ha arribat al Govern i que el senyor Sánchez Anido n'ha haver posat l'estampilla. Això hi ha que declarar-ho.

Vare diputats entre els senyors Burdi i Alba: demanen la paraula.

El senyor REHOLA parla breument.

El senyor DELGADO BARRETO l'interromp amb freqüència.

El senyor MILA I CAMPS assegura que el senyor Sánchez Anido no posa la estampilla a l'expedient i diu ademés que nega a l'firmar-lo.

Afiguerà que la firma amb estampilla se posa sis mesos després d'haver-se acusat de Barcelona el senyor Sánchez Anido.

Aquà a la comissió d'aigües de no haver procedit en la forma adequada.

El senyor ALVARADO demana la paraula.

El senyor ALBA: Campíexa caballe rosamunt defensant la conducta del senyor Sánchez Anido, qui mereix tota classe d'elogis per lo molt bé que l'eu a Barcelona.

En quant a l'expedient li van dir manifestar que altans de resoldre-me ho començaren, pels jo tanta que donaren com a l'Parlament, i hi feren oferir fer-ho.

No ho féu ja, sinó la convicció moral i absoluta del senyor Sánchez Anido, que resolgué l'expedient en posar la estampilla.

Ademés, ni el seu successor, senyor Francisco Rodríguez, ni jo finguerem que intervenir en cap diligència d'aquest expedient, com hauria sigut lo natural.

El senyor BURELL: Després de lo dit pel senyor Alba, res hauria d'afegir en favor de la conducta d'en Sánchez Anido que perteneix al partit democràtic.

Afirmà que el senyor Sánchez Anido no resolgué ni firmà l'expedient d'aquest de Barcelona. (Afiguerà.)

Ademés ho prova quel senyor Francisco Rodríguez vingué a Madrid cridat pel senyor Alba per a conferenciar sobre l'assumpte. Per lo tant, l'expedient no estava resolt.

El Govern no ho ignorava.

Enten l'ordador que precedeix la revisió de l'expedient.

Després d'això, arriba devant: El Govern sabrà lo que deu fer.

El senyor FRANCOS RODRIGUEZ confirma que l'expedient no fou firmat pel senyor Sánchez Anido.

Declara que no recorda ni de la estampilla, però que es lo mateix, perquè s'apagui de tots, urgeix als expedients no firmen amb estampilla.

Ademés, diu el senyor Sánchez Anido en digué que no l'havia firmat.

El ministre de la GOVERNACIÓ: De tot això en té la culpa la desdicha estampilla, quan us condemnem i he condemnat sempre.

El Govern actuarà com compleix al seu deute.

Lo lamentable és que no s'hagi parlat de la suplantació fins ara. (Signes negatives dels diputats de variis bancs. La majoria aplaudits.)

SENAT

Amb una dotzena de senadors als escons i escassa concordança a les trinques, a les 3'30 obra la sessió el govern Azaña, ocupant el banc dels ministres els ministres d'instrucció pública i Hisenda.

La senyal, i l'orquestra preludià una sonata de Mozart que, com diu Anatoli France, va suspendre entre les columnes i les galeries i els garde-robes. Va aixecar-se la cortina i en l'obertura de la sala fonda pel rai blanc argent del relector va aparèixer Myrris, lluminosa de pedries.

La dansa va començar. El públic es col·locava religiosament callat. Quan va caure la cortina i s'encengueron de nou les tulipes, una salva d'aplaudiment i afonia el teatre. Va sortir repetides vegades a saludar però l'ovació continuava. Varen sortir veus confuses entre el brogit de la gentilitat.

— Que s'ho tragui tot! Que s'ho tragui tot!

Ella no ho voia da cap manera, però el regisseur quasi li va obligar.

— Il faut faire ça pour avoir du succès!

Llavors va comprender que era inútil resistir-se, i tragué-se les pedries dels pits i del ventre, va aparèixer afit, tal com Deu l'havia fet, davant del públic. Ell va aixecar dues vegades més el teló, i l'afeusasse va decantar. El públic havia trigat: ja estava content.

— Mon cher Albert, ja t'amus bontat

Transporte enfrontat

Petrograd (oficial). — Se confirma que els navils russos vanen enfonsar al Mar Negre tres transports carregats de materials automòbils, aeroplans i canons.

Aquests transports conduïen tropes a Trebisonda.

Han sigut salvats 248 homes, entre ells alguns oficials alemanys, quedant presoners.

La revolta de l'Africa del Sud

Prefectura (oficial). — El tinent coronel Vandoeuvre ha trobat als rebels a Rambouillet prop de Wannenthal, a 14 milles al nord de Prefectura, entallant-se combat en el qual els rebels han tingut 29 morts i 23 prisioners.

La columna del tinent coronel Vandoeuvre, ha tingut 12 morts i 11 ferits.

Víctimes d'aviació

Londres. — Els oficials aviadors Beech i Jord Annesley, que van sortir el dijous de Feste, cap al continent, no han arribat al seu destí.

Se'n considera perduts.

Dues d'artilleria

Petrograd (oficial). — A Keuriken ha agafat un duel d'artilleria que ha durat tot el dia.

El Kromprinz

París. — «Le Matin» en un despàt de Petrograd, diu que el kromprinz ha signat només generalissim de l'exèrcit austro-alemany.

Libre Blanc

Londres. — El Libre Blanc sobre el conflicte amb Turquia, conté proves irrefutables de la paciència de la Gran Bretanya davant de les intrigues alemanyes.

La legació estrangera

Com sembla que en la legació estrangera hi estan ingressant bastants espanyols. (La Epoca.)

El govern francès ha publicat una nota oficial sobre el reclutament d'estrangeiros en la Guerra dels Aliats que s'allargaria fins a la finalització de la guerra.

Nostres forces estan en combat amb els aliats dels altres països que per haver declarat les majoralores deixen de pagar lo que deuen a Espanya mentren aquells paga tots els seus deutes a Prèstanger, sol·licitant del Govern una disposició per la qual el ministre del canvi sigui de passada, per ferne a 2 speselles per libra, amb perfecta equivalència a la moneda de les demandes nacionals en que s'hagi declarat la mobilització.

La situació general

Paris. — Diu el comunicat oficial francès que es dóna una resolució de doze d'abril de la Junta Directiva del Croc de l'Urgell Mercantil i Industrial fact present al Govern de S. M. l'injustícia de que la moneda espanyola subvençió per passar a ser canvi amb els dels altres països que per haver declarat les majoralores deixen de pagar lo que deuen a Espanya mentren aquells paga tots els seus deutes a Prèstanger, sol·licitant del Govern una disposició per la qual el ministre del canvi sigui de passada, per ferne a 2 speselles per libra, amb perfecta equivalència a la moneda de les demandes nacionals en que s'hagi declarat la mobilització.

Sufragis per En Canalejas

Aquest matí, a dos quarts de dotze, a l'iglésia dels Jerònims, se celebraran funerals per l'animar del senyor Canalejas.

El comte de Romanones ha invitat als se'nys, als senadors, diputats i consellers il·liberals.

Indults

Dom Alfons ha signat varis indults i commutacions de pena a varis condemnats.

També ha signat un decret declarant llibertat a tots penals procedents de l'extinguda colonia penitenciaria de Ceuta.

Dos desfalsos

Jáen. — Diumençal a l'acabada que ha desaparegut d'allí l'administrador de Corceus, portant-se l'import del giro postal.

Càdiz. — Ha signat amb els fons d'agent executiu de contribucions.

La quantitat destruïda és important.

Els contribuents estan clamorosos, pels tems per perdre les quotes pagades amb rebuts falsos.

De Foment

na comissió d'interessats als reis de l'AI Aragó, presidida per l'arquebisbe de Saragossa, ha signat el decret de Foment i el ministeri dels Afers Econòmics i el de l'Educació.

El senyor Gutiérrez va mostrar-se favorable a la signatura del decret.

Un ferit

Burdeus. — El diputat M. Magnot, ex-subsecretari del ministeri de la Guerra, fou greument ferit en un combat a la regió de Verdum.

Arribada

Burdeus. — Aquest matí ha arribat l'embaixador de França a Constantípol.

Un ferit

Burdeus. — El diputat M. Magnot, ex-subsecretari del ministeri de la Guerra, fou greument ferit en un combat a la regió de Verdum.

Canvi de moneda

Rotterdam. — A l'entrar a Alemanya els alemanys s'incautaren de l'or i els diners que portaven els viatgers, domàs-los en canvis de billets de Banc.

El «Endem» i el «Königsberg»

Londres. — El Press Bureau comunica que el creuer alemany «Endem» ha naufragat a la península de Kiel (illa del Còcos), a l'Océan Índic.

El creuer va enfonsar-se en el mar.

Rotterdam. — A l'entrar a Alemanya els alemanys s'incautaren de l'or i els diners que portaven els viatgers, domàs-los en canvis de billets de Banc.

Recompensa

Londres. — El governador del Banc d'Anglaterra ha signat nomenat Par, en recompensa dels seus serveis.

— 94 —

Per a les famílies dels soldats

El govern britànic ha reformat l'escala de pensions, augmentant-les a favor de la viuda, dels horfaus i dels invalids de guerra.

Albert de Belcaire també la volta de bon cor. D'una petaca de pell aromat va treure dues llargues fines cigarretes. Era d'un tabac anglès d'autent. El esmorzà que llençava espírides blaves de fum amb una discreta aroma de tè. La Sara posava la dolça furta en els seus llavis pintats, i després deixava sortir llargues columnes blaves que es diluïen en l'aire pesant.

L'Albert de Belcaire anava cada dia a casa de la Sara.

Ella sembla una tota enamorada, i era més que mai ballora i feliç. Els diumenges passaven tot el dia al llit, amb una forta penja d'abandonar aquelles robes que envoltaven els seus cosos enallatats. Se feien servir menjar freds i fruites, i beuen sampanya en fums copes de cristall tallat. Ell deixava vessar l'escur sobre la pele nacarada de la Myrris, i després la besava avíduament per heure en una dolça còpula el gust de la carn amada i el gust del vi d'autral. I n'hi humejava els cabells, que deixava degolar sobre la colla com la tova boja de una bacant ubriga.

L'Albert era un exerc de la sampanya. En les seves hores d'orgia, deixant

la senyal, i l'orquestra preludià una sonata de Mozart que, com diu Anatoli France, va suspendre entre les columnes i les galeries i els garde-robes.

La cortina va aixecar-se i en l'obertura de la sala fonda pel rai blanc argent del relector va aparèixer Myrris, lluminosa de pedries.

La dansa va començar. El públic es col·locava religiosament callat. Quan va caure la cortina i s'encengueron de nou les tulipes, una salva d'aplaudiment i afonia el teatre. Va sortir repetides vegades a saludar però l'ovació continuava. Varen sortir veus confuses entre el brogit de la gentilitat.

— Que s'ho tragui tot! Que s'ho tragui tot!

Ella no ho voia da cap manera, però el regisseur quasi li va obligar.

— Il faut faire ça pour avoir du succès!

Llavors va comprender que era inútil resistir-se, i tragué-se les pedries dels pits i del ventre, va aparèixer afit, tal com Deu l'havia fet, davant del públic. Ell va aixecar dues vegades més el teló, i l'afeusasse va decantar. El públic havia trigat: ja estava content.

— Que s'ho tragui tot! Que s'ho tragui tot!

Ella no ho voia da cap manera, però el regisseur quasi li va obligar.

— Il faut faire ça pour avoir du succès!

